

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 7Co/186/2018  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318204323  
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1318204323.1

## Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci navrhovateľky: P. F. P., Z. XX.X.XXXX, K. X. O. Š. XXXX/XX, K.Í., zastúpenej: OK advokátska kancelária s.r.o., JUDr. Oľga Karásková, advokátka a konateľka, so sídlom Bajkalská 21/A, 821 01 Bratislava, IČO: 47 242 884, proti odporcovi: N Press, s.r.o., so sídlom Jarošova 1, 831 01 Bratislava, IČO: 46 887 491, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 11.7.2018, č.k. 60C/85/2018-148, jednomyseľne takto

### rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa mení tak, že

I. Odporcovi sa ukladá povinnosť odstrániť videonahrávku H. P., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „H. P. H. Š. K. P. I. A.“, a to troch dní od doručenia tohto uznesenia.

II. Odporcovi sa ukladá povinnosť odstrániť videonahrávku F. V., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „B. Q. Č. F. V. Q. H. A. Š. K.A. P.“, a to do troch dní od doručenia tohto uznesenia.

III. Súd u k l a d á navrhovateľke, aby v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto uznesenia podala na príslušnom súde proti odporcovi žalobu na ochranu osobnostných práv na uloženie povinnosti odstrániť videonahrávku H. P., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „H. P. H. Š. K. P. I. A.“ a uloženie povinnosti odstrániť videonahrávku F. V., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „B. Q. Č. F. V. Q. H. A. Š. K.Í. P..“

IV. Toto neodkladné opatrenie sa nariaďuje na dobu určitú do právoplatného skončenia konania o žalobe navrhovateľky na ochranu osobnostných práv proti odporcovi na uloženie povinnosti odstrániť videonahrávku H. P., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „H. P. H. Š. K. P. I. A.“ a uloženie povinnosti odstrániť videonahrávku F. V., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „B. Q. Č. F. V. Q. H. A. Š. K.A. P.“.

V. Navrhovateľke sa proti odporcovi p r i z n á v a nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

### odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby súd odporcovi uložil odstrániť zo siete internet videonahrávky tretích osôb, ktoré závažným spôsobom zasahujú do jej práva na ochranu osobnosti

(výrok I) a odporcovi nepriznal náhradu trov konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (výrok II).

2. Súd prvej inštancie zamietajúci výrok rozhodnutia právne odôvodnil čl. 8, ust. § 132 ods. 1,2,3, § 149, § 150 ods. 1, § 193, § 324 ods. 1, § 324 ods. 3, § 325 ods.1, § 325 ods. 2 písm. c), d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1,2, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1,2,3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), čl. 10 ods. 1,2 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd (ďalej len „Dohovor“), čl. 19 ods. 1, čl. 26 ods. 1,2, čl. 26 ods. 4 zákona č. 460/1992 Zb. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava SR“), čl. 10 ods.1,2,3, čl. 17 ods. 2,3 ústavného zákona č. 23/1991 Zb., ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd (ďalej len „Listina“), § 11, § 13 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“). Pri rozhodovaní o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia mal na základe rozhodnutí súdov, ostatných orgánov činných v trestnom konaní a štátnych orgánov pripojených k návrhu a z navrhovateľkou predložených listinných dôkazov za preukázané osvedčenie uplatneného nároku, t.zn. že navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila pravdepodobnosť, že došlo k neoprávnenému zásahu spornými výroky do jej osobnostných práv. V kontexte záverov navrhovateľkou predložených listinných dôkazov tak súd prvej inštancie spochybnil pravdivosť sporných výrokov, uvádzaných pôvodcami sporných nahrávok týkajúcich sa osoby navrhovateľky, a to a) ohľadne tvrdenia, že navrhovateľka páchala korupčnú trestnú činnosť v pozícii sudcu OS Trenčín, b) ohľadne tvrdenia o zneužití právomoci verejného činiteľa zo strany navrhovateľky v pozícii sudcu OS Trenčín, c) tvrdenie o prepojení navrhovateľky a jej spolupráce s organizovaným zločinom bola spochybnená, keď navrhovateľka nebola z takejto trestnej činnosti uznaná vinnou právoplatným odsudzujúcim rozsudkom súdu, všetky predmetné podozrenia boli opakovaně orgánmi činnými v trestnom konaní odmietnuté (uznesením pod ČVS: PPZ-522/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 31.7.2014, uznesením pod ČVS: PPZ-1109/NKA-PK-ZA-2014 zo dňa 13.2.2015, uznesením pod ČVS: PPZ-283/NKA-PK-ZA-2017 zo dňa 17.7.2017), prieskumné oddelenie GP SR po preskúmaní trestných vecí, nezistilo žiadne pochybenia a sporné tvrdenie o jej prepojení a spolupráci s organizovaným zločinom priamo vyvracia osvedčenie NBÚ č. SP-PB-1963/2017-Ž zo dňa 22.6.2017 platné do 22.6.2022 na stupeň utajenia Prísne tajné.

3. Súd prvej inštancie sa nestotožnil s názorom navrhovateľky o tom, že je daná existencia bezprostredne hroziacej ujmy, odôvodňujúca nariadenie neodkladného opatrenia, a teda že je potrebné bezodkladne upraviť pomery a bez potreby úpravy vzťahov súdom by jej hrozila ťažko napravitelná ujma alebo by sa podstatne zhoršilo jej právne postavenie. Poukázal na to, že navrhovateľka nepreukázala, že by odporcu na odstránenie sporných nahrávok kedykoľvek od ich zverejnenia 26.3.2018 vyzývala alebo žiadala, realizáciu takéhoto zásahu žiada až v tomto konaní ako aj na skutočnosť, že sporné nahrávky boli zverejnené odporcom dňa 26.3.2018, pričom ako uviedla sama navrhovateľka, články, reportáže alebo príspevky vychádzajúce obsahovo zo sporných nahrávok zverejnili takmer všetky médiá. Rovnaké a podobné výpovede zainteresovaných, prípadne prepisy videí a vyjadrenia totožného obsahu (alebo ich časti) sú pritom obsiahnuté na viacerých miestach na internete. Zo zmeny početnosti videní vyvodil, že väčšina videní sa zrejme viaže k času ich zverejnenia, počet videní (cca 49 300 spornej nahrávky F. V. a cca 34 100 spornej nahrávky H. P.) rapídne nenarastá (ani oproti zdokumentovanému počtu ku dňu podania návrhu), a preto sa mu javilo pravdepodobným, že nelineárne s časom záujem o ne klesá, a to zrejme aj preto, že v inej forme boli, ako sama navrhovateľka uviedla, obsahovo podobné články, reportáže alebo príspevky zverejnené inými médiami ako odporcom. Z namietaných komentárov k sporným nahrávkam a článkom na W. a internete mal súd prvej inštancie za zrejmé, že tieto nie sú len vo vzťahu k navrhovateľke negatívne alebo hanlivé, ako poukazovala navrhovateľka, keď kritické reakcie komentujúci adresovali aj pôvodcom sporných nahrávok, p. P. a V.. Skutočnosť, že v dôsledku širokej medializácie uvádzaných nepravdivých skutočností musí navrhovateľka opätovne vysvetľovať jej okolnosti ústavným činiteľom a médiám, považoval súd prvej inštancie zo strany navrhovateľky za neosvedčené. Upriamil pozornosť na to, že navrhovateľke bol odporcom (aj inými médiami) poskytnutý priestor na vyjadrenie sa k sporným nahrávkam a osobitne aj k sporným výrokom, odporca v článkoch médií informoval aj o aktuálne prebiehajúcich trestných konaniach voči pôvodcom sporných nahrávok, o prešetrovaní pôvodcov sporných nahrávok a o záveroch preverenia zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní spornými nahrávkami v medializovaných konaniach, zverejnených GP SR. Preto berúc do úvahy rýchlosť šírenia informácií na internete, keď záujem verejnosti (divákov) o ne klesá ustálil, že neodstránením sporných nahrávok nemožno hovoriť o prehlbovaní trvajúcej ujmy navrhovateľky a podstatnom zhoršovaní jej právneho postavenia, odôvodňujúcim naliehavosť riešenia a bezodkladnosť a trvalosť úpravy pomerov. Zohľadnil aj skutočnosť, že sporné nahrávky

boli zaslané viacerým médiám a ich odstránenie z tohto konkrétneho umiestnenia na užívateľskom kanáli W. odporcu by malo len jednorazový efekt a nezabezpečilo by ich odstránenie zo všetkých ich možných umiestnení, argumentujúc tým, že navrhovateľka požadovala len odstránenie sporných nahrávok, a nie zároveň zdržanie sa ich ďalšieho alebo opakovaného zverejnenia alebo rozširovania odporcom, preto nemožno vylúčiť ich opakované opätovné umiestnenie na internete, zverejnenie alebo šírenie odporcom, pôvodcami, inou osobou, inou formou a v akejkoľvek inej podobe. Zdôraznil, že namietané sporné výroky týkajúce sa navrhovateľky predstavujú len časť sporných nahrávok, pričom súčasťou sporných nahrávok sú viaceré skutočnosti a aj závažné podozrenia netýkajúce sa výhradne navrhovateľky, ale iných osôb alebo skutočností, avšak navrhovateľka v návrhu neozrejmila a nevyvrátila nepravdivosť všetkých tvrdení na sporných nahrávkach. Keďže z ustálenej súdnej praxe mal za zrejmé, že do osobnostných práv navrhovateľky môžu zasahovať len konkrétne výroky (navrhovateľkou uvedené sporné výroky), ktoré sama navrhovateľka považuje za nepravdivé a spôsobilé privodiť jej nemajetkovú ujmu, rovnako ako prípadne iné - vždy len konkrétne konania, súd prvej inštancie vyvodil, že odstránenie celých sporných nahrávok by nepochybne neprímerane a neodôvodnene zasiahlo do práva odporcu a prekročilo by rámec nevyhnutnosti jeho obmedzenia za účelom dosiahnutia daného cieľa - ochrany osobnostných práv navrhovateľky. Vzhľadom k uvedenému súd prvej inštancie uzavrel, že petit návrhu na neodkladné opatrenie neobstojí.

4. V odôvodnení rozhodnutia ďalej uviedol, že prihliadajúc na okolnosti zverejnenia sporných nahrávok a požadovaný rozsah obmedzenia odstránením celých sporných nahrávok, bude potrebné v konaní vo veci samej vykonať rozsiahlejšie dokazovanie, dať priestor na vyjadrenie druhej strane sporu (v rámci uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany strán sporu podľa ust. § 132, § 149 a § 150 C.s.p.) a v prípade preukázania tvrdení, že došlo k zásahu do práva navrhovateľky, jej poskytnúť primeraný a účinný prostriedok nápravy vo forme meritórneho rozhodnutia. Nakoľko pod prizmou okolností zverejnenia sporných nahrávok si tvrdené podozrenia (aj sporné výroky) a aj ich vyvrátenie navrhovateľkou, vyžadujú väčšiu pozornosť, nie zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (bez výsluchu a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania, bez vykonávania podrobného dokazovania) najmä s akcentom na to, že navrhovateľkou navrhované neodkladné opatrenie odstránením sporných nahrávok odporcom by malo byť trvalé a malo by nahrádzať a konzumovať rozhodnutie vo veci ochrany osobnosti. Mal za to, že nenariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia žiadnym spôsobom nevylučuje a nebráni navrhovateľke účinne sa domáhať ochrany osobnosti a odstránenia škodlivých následkov v konaní vo veci samej nielen voči odporcovi a pôvodcom sporných nahrávok. Za daných okolností by možnosť odporcu podľa ust. § 337 ods. 1 a 2 C.s.p. iniciovať konanie proti navrhovateľke na navrátenie do pôvodného stavu v zásade znamenalo obrátenie dôkaznej povinnosti a povinnosti tvrdenia strán. Na základe uvedeného súd prvej inštancie ustálil, že navrhovateľka neosvedčila zákonné predpoklady na nariadenie neodkladného opatrenia a návrh zamietol.

5. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1, § 262 ods. 1,2 C.s.p. a v konaní úspešnému odporcovi trovy konania nepriznal, nakoľko mu v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva žiadne trovy nevznikli.

6. Proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci ( § 365 ods. 1 písm. d) C.s.p.), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ( § 365 ods. 1 písm. f) C.s.p.) a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci ( § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p.), namietajúc závery súdu prvej inštancie, že sa jej nepodarilo osvedčiť existenciu bezprostredne hroziacej ujmy.

7. V odvolaní poukázala na to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa domáhala ochrany osobnostných práv pred neoprávnených zásahom zo strany pôvodcov nahrávok, ktorých šíriteľom je odporca. V prepise oboch nahrávok označené skutkové tvrdenia uvádzajú, že ako sudkyňa a predsedníčka senátu Okresného súdu Trenčín mala prijať úplatok od osoby spájanej s organizovanou kriminalitou - X. Č., a to z dôvodu jej participácie na násilnom prebratí baru G. v Trenčíne, kedy mala ako sudkyňa účelovo rozhodnúť o treste odňatia slobody pre odsúdených H. P. T. P. Q., čo mal využiť X. Č. ako nátlakový prostriedok na prevzatie baru. Je nesporným, že odporca uverejnil na svojom W. kanáli nahrávky H. P. T. F. V. (ktorých odporca nie je sám pôvodcom), v ktorých tieto prednášajú výroky o jej korupčnom správaní a jej prepojení a spoluprácou s organizovaným zločinom, ako aj

tvrdenia o zneužití právomoci verejného činiteľa z jej strany ako osoby činnej v pozícii sudcu Okresného súdu Trenčín. Uvedené tvrdenia obsiahnuté v uverejnených videonahrávkach sú však preukázateľne nepravdivé a lživé a závažným spôsobom zasahujú do jej práva na ochranu osobnosti, dobrého mena a občianskej cti. Navyiac, ako vyplynulo zo svedeckej výpovede samotného F. V., tento vyhotovil nahrávku o nej vedome nepravdivo, cítiac sa pod nátlakom H. P., ktorý obsah nahrávky preňho pripravil, vediac, že tvrdenia o jej osobe sú vymyslené a nepravdivé. Z hľadiska povahy označených sporných výrokov sa tak jedná o skutkové tvrdenia, kedy tak F. V. T. H. P. popisujú jej údajné konanie, resp. skutkové situácie (napr. návštevu súdu, prevzatie úplatku, kontakty a komunikáciu s X. Č. a pod.), preto ich s ohľadom na ich povahu faktických tvrdení nemožno považovať za hodnotiace úsudky. Pravdivosť sporných skutkových tvrdení prednesených na jej adresu poprel aj samotný F. V., ktorý uviedol, že len reprodukoval vopred pripravený text H. P. resp. jeho obhajcov a svedkom v nahrávke uvádzaných dejov nikdy nebol. Takto prednášané nepravdivé výroky formulované ako skutkové tvrdenia obviňujúce ju a ďalších sudcov, prokurátorov a policajtov z korupcie, závažnej trestnej činnosti a spolupráce s organizovaným zločinom, boli široko medializované, stali sa vo verejnosti všeobecne známe, pričom ju spoločensky, profesionálne a morálne diskreditujú, ich prítomnosťou vo verejnom priestore a pravidelným opakovaným odkazovaním na nich sa ich škodlivostné následky vo vzťahu k nej len prehľbujú.

8. Odvolateľka uviedla, že riziko bezprostredne hroziacej ujmy ohrozujúcej jej osobu spočíva v tom, že pokiaľ sa predmetné široko medializované nahrávky naďalej legitímne nachádzajú na internete, musí ich obsah neustále vysvetľovať ústavným činiteľom a médiám, čo v podstate paralyzuje jej profesijný a súkromný život, vyvoláva otázky jej známym a kolegom a prehľbuje jej úplnú spoločenskú dehonestáciu v očiach širokej verejnosti. Vzhľadom k tomu, že zastáva dôležitú ústavnú funkciu, pozná množstvo ľudí, nevie, ktorí nahrávkam veria a ktorí nie a nie je schopná všetkým sústavne vysvetľovať v čom a prečo sú tieto nahrávky nepravdivé. Žalobu vo veci samej v zmysle § 366 ods. 1 C. s. p. nemieni podať, pretože sa domnieva, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Mala za to, že dostatočne preukázala splnenie predpokladov pre nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, a to bez uloženia jej povinnosti podať žalobu vo veci samej, keď práve s ohľadom na vysoký stupeň osvedčenia dôvodnosti jej nároku na ochranu zasiahnutých osobnostných práv ako aj absenciu akejkoľvek legitimacy pretrvávania závažných difamačných tvrdení na jej adresu vo verejnom priestore, je nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej vhodným právnym prostriedkom ochrany. Jedná sa o pretrvávajúci stav, ktorý si vyžaduje zásah súdu, keďže ktorákoľvek osoba, ktorá predmetné nahrávky vzhľadom, si môže na jej osobu urobiť neoprávnene veľmi zlý názor, vychádzajúci z lživých výrokov v nahrávkach, neposkytujúcich žiadne ďalšie objektívne informácie o kontexte daných výrokov.

9. Za nesprávne považovala aj závery súdu prvej inštancie, že v tomto konaní nepreukázala, že by odporcu na odstránenie sporných nahrávok kedykoľvek od ich zverejnenia 26. 3. 2018 vyzývala alebo žiadala. Tento záver súdu je vo vzťahu k tvrdenej absencii bezprostredne hroziacej ujmy irelevantný, nakoľko ani právna úprava a ani rozhodovacia prax najvyšších súdnych autorít, nepodmieňuje domáhania sa súdnej ochrany vydaním neodkladného oparenia dorúčením predchádzajúcej výzvy odporcovi. Preto sa ani hrozba bezprostrednej ujmy pri trvajúcom zásahu do osobnostných práv nedá kvantifikovať prostou úvahou súdu o spomalení nárastu vzhľadnutí sporných videonahrávok obsahujúcich tvrdenia zasahujúce do jej dobrého mena a občianskej cti. Takáto konštrukcia súdu nielenže nevyvracia potrebu bezprostrednej hroziacej ujmy, avšak naopak, pri akceptovaní tohto typu argumentácie súdu a jej pozornej analýze ju len zvyšuje. Ku dňu podania odvolania (27.7.2018) bola sporná videonahrávka F. V. vzhľadnutá 51 500 krát a sporná nahrávka H. P. 34 500 krát. Pri súčasnom stave sledovanosti sporných nahrávok tak možno predpokladať nárast počtu videní do prípadného skončenia konania vo veci samej a právoplatnosti zdržovacieho výroku pri nahrávke F. V. na viac ako dvojnásobok videní a pri nahrávke H. P. skoro o dvojnásobok videní. Preto sa nestotožnila s konštrukciou súdu prvej inštancie, že po opadnutí prvotného mediálneho záujmu spôsobeného lživými výroky F. V. T. H. P., upadne záujem aj o sporné nahrávky, čo rovnako vylučuje existenciu bezprostredne hroziacej ujmy. Vo vyhľadávaní vyhľadávateľom na serveri W. sú po zadaní jej priezviska práve sporné nahrávky navrhované ostatným užívateľom na prvých miestach, obdobne aj pri vyhľadávaní akýchkoľvek videí v najrozšírenejšom internetovom vyhľadávači U. a dopad takýchto tvrdení naďalej ľahko dostupných na internete je na jej osobnosť zničujúci, čomu nasvedčuje aj v návrhu poukázaná diskusia verejnosti k sporným nahrávkam.

10. I keď odporca v pozícii vydavateľa periodickej tlače, resp. prevádzkovateľa internetového periodika, resp. iné médiá, jej poskytol, či už väčší, resp. menší priestor na jej vyjadrenie, alebo informovali o prešetrovaní, resp. vyvrátení podozrení o jej osobe, samotné nahrávky ani ich popis žiadne takéto skutočnosti neuvádzajú, odporcom na portáli YouTube nie sú podané v kontexte ďalších informácií, ktoré umožnili divákovi predmetných nahrávok vytvoriť si na vec vlastný názor (o prešetrovaní a vyvrátení podozrení o jej osobe, o osobe F. V. T. H. P., ich trestnom stíhaní a minulom odsúdení za obdobnú trestnú činnosť, o preverovaní zo strany GP SR bez zistenia pochybení vo vyšetovaní, o udelení bezpečnostnej previerky NBÚ navrhovateľke a pod.). Podľa odvolateľky si súd prvej inštancie zamieňa postavenie odporcu ako médiá a odporcu ako šíriteľa nahrávky na serveri W.. Odporca a iné médiá v článkoch na sporné nahrávky odkazujú a sporným výrokom uvádzajú aj jej stanovisko. Sporné nahrávky sú však bez akéhokoľvek komentára a objektivizácie popri tom aj samostatne dostupné na serveri W., a to na užívateľskom kanáli odporcu. Sporné výroky nie sú obsiahnuté výlučne v článkoch a reportážach na internete, ktoré ich poskytnutím jej stanoviska objektivizujú, avšak sú priamo a samostatne dostupné v nahrávkach bez akéhokoľvek komentára na serveri W. a popredne odkazované aj najrozšírenejším vyhľadávačom U..

11. Za nesprávne považovala závery súdu prvej inštancie, že odstránenie tohto konkrétneho umiestnenia sporných nahrávok na užívateľskom kanáli YouTube odporcu má len jednorazový efekt, nezabezpečí ich odstránenie zo všetkých jeho možných umiestnení, keďže súd prvej inštancie v tomto smere neuviedol odkaz na žiadnu ďalšiu stránku, resp. odkaz na servery či iné stránky, ktoré by celé znenie nahrávok uverejnili. Preto je skutkové tvrdenie súdu prvej inštancie v tomto smere nezmyselné a nemajúce ani oporu vo vykonaných dôkazoch, pretože ak niektoré médiá zverejnili na svojich internetových portáloch odkazy na sporné nahrávky vo forme linku na zverejnené videá na užívateľskom kanáli odporcu na serveri YouTube, nejedná sa o ich ďalšie zverejnenie, avšak iba o poskytnutie odkazu na tie isté videá. Sporné nahrávky na serveri YouTube však majú kvalitatívne inú povahu, keďže žiadne jej vyjadrenie neobsahujú, rovnako tak ani informácie o vyvrátení jej tvrdenej trestnej činnosti. Domáha sa tak odstránenia jediných dvoch nahrávok, ktoré sú na sieti internet dostupné, a to bez poskytnutia akýchkoľvek iných informácií o veci.

12. Odvolateľka nesúhlasila s tvrdením súdu prvej inštancie, že situácia, kedy s ohľadom na znenie petitu neodkladného opatrenia, ktorým navrhovateľka požaduje len odstránenie sporných nahrávok, a nie zároveň zdržanie sa ich ďalšieho alebo opakovaného zverejnenia alebo rozširovania odporcom, nie je vylúčené ich opakované opätovné umiestnenie na internet, zverejnenie alebo šírenie odporcom, pôvodcami, inou osobou, inou formou a v akejkoľvek inej podobe, vylučuje dosiahnutie bezodkladnej a trvalej úpravy vzťahov strán. Takáto požiadavka súdu je nevykonateľná a predstavuje neprípustnú cenzúru médií a slobody slova, keďže médiá môžu o predmetných nahrávkach a v nich obsiahnutých sporných výrokoch vrátane ich šírenia informovať, pokiaľ zachovávajú objektivitu a pluralitu uvedením sporných výrokov v kontexte ostatných skutočností (prešetrovanie a vyvrátenie podozrení o nej, o osobe F. V. T. H. P., ich trestnom stíhaní a minulom odsúdení za obdobnú trestnú činnosť, o preverovaní zo strany GP SR bez zistenia pochybení vo vyšetovaní, o udelení bezpečnostnej previerky NBÚ navrhovateľke a pod.), čo môže s ohľadom na okolnosti toho ktorého prípadu meniť pomery veci a nezakladať bez ďalšieho potrebu domáhania sa ochrany práv pred súdom. Rovnako tak ona ako aj súd môžu iba špekulovať, či vôbec a v akej forme odporca, resp. iná (vopred neznáma) osoba pristúpi k opätovnému uverejneniu sporných nahrávok, resp. v akom rozsahu, spôsobe a kontexte, čo je určite nezanedbateľné pre posúdenie rozsahu zásahu do jej osobnostných práv. Preto pokiaľ odporca odstráni sporné nahrávky, resp. ich znova uverejní (po úprave so súhlasom ich pôvodcu) bez sporných tvrdení, či vo forme zabezpečujúcej objektívne informovanie verejnosti aj na serveri YouTube, trvalá úprava pomerov strán môže nastať.

13. Odvolateľka nesúhlasila ani so závermi súdu prvej inštancie, že požadované neodkladné opatrenie nerešpektuje zásadu proporcionality, kedy sa navrhuje odstránenie celých nahrávok a nie iba odstránenie ich častí obsahujúcich nepravdivé výroky o jej osobe. Keďže ona nevie a nemá ako osvedčiť faktickú spôsobilosť odporcu zasiahnuť do už zverejnenej nahrávky odstránením iba sporných častí, a to najmä s ohľadom na povahu užívateľského účtu odporcu na serveri YouTube a jeho nastavení, ku ktorému samozrejme nemá prístup. Odporca nezverejnil sporné videá na svojom vlastnom serveri, avšak na serveri YouTube, pričom sa musí riadiť pravidlami tejto spoločnosti a povahou a nastavením svojho užívateľského účtu, o čom tak ona ani súd nedisponuje žiadnymi informáciami. Táto skutočnosť nemôže byť vykladaná na jej ťarchu, pretože v jej danej situácii by bola s ohľadom na prípadné námietky odporcu

súdna ochrana nedostupná. Naviac, požadované odstránenie iba niektorých častí nahrávok nespĺňa požiadavku právnej dovolenosti povinnosti, ktorej uloženie sa v neodkladnom opatrení požaduje. Obe nahrávky nepochybne spĺňajú pojmové znaky diela v zmysle § 3 zákona č. 185/2015 Z. z. autorský zákon (ďalej len „autorský zákon“), ktoré požívajú autorskoprávnu ochranu. Na tejto povahe nahrávok nič nemení ani ustanovenie § 5 písm. e) autorského zákona, vylučujúce z okruhu diel prejavu prednesené pri prerokúvaní vecí verejných, keďže s ohľadom na okolnosti vzniku nahrávok (čas, miesto a adresát) sa jedná síce o vec verejného záujmu, avšak nejedná sa o prejav prednesený pri prerokúvaní vecí verejných (v rámci rokovania orgánu verejnej moci). Odporca je síce nositeľom spravodajskej licencie v zmysle § 12 ods. 3 Občianskeho zákonníka, avšak tá ho oprávňuje dielo zverejniť, nie však zasahovať do jeho obsahu. Právo zasiahnuť do obsahu diela je vyhradené v zmysle § 18 ods. 2 písm. c) autorského zákona výlučne autorovi. Preto, pokiaľ by požadovala odstránenie iba sporných častí nahrávok, jedná by faktickú vykonateľnosť takéhoto neodkladného opatrenia zo strany odporcu nevedela osvedčiť a jedná by požadovala od odporcu vykonanie právne nedovolennej činnosti. S ohľadom na uvedené tak ňou požadované odstránenie celých sporných nahrávok neporušuje zásadu proporcionality a nevyhnutnosti zásahu založeného neodkladným opatrením. Napokon, odporcovi sa ním nijako nezabráňuje informovať o akomkoľvek obsahu nahrávok, resp. zverejňovať jeho časti, alebo celé nahrávky patrične upraviť (so súhlasom ich pôvodcu) a následne zverejniť, preto sa ním nezasahuje do postavenia odporcu nad nevyhnutnú mieru.

14. Súd prvej inštancie ju vylúčil z okruhu osôb, ktorým môže byť poskytnutá ochrana vo forme neodkladného opatrenia, dôvodiac potrebou procesnej zdržanlivosti a predniesol svoj výklad inštitútu meritórneho neodkladného oparenia, čím v podstate úplne poprel novozavedený inštitút meritórneho neodkladného opatrenia, ktorý je C. s. p. vyslovene predpokladaný a vždy je spojený so zjednodušeným a zrýchleným procesným postupom súdu pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (bez výsluchu a vyjadrenia strán, bez nariadenia pojednávania, bez vykonávania podrobného dokazovania), keďže sa ním sleduje účinnosť poskytnutej ochrany. Takáto situácia je zákonom vyslovene predpokladaná, preto nemôže byť navrhovateľke voľba tohto prostriedku právnej ochrany kladená na ťarchu a súd nemôže povahou tohto procesného prostriedku odôvodniť svoje zamietavé rozhodnutie, nakoľko tak polemizuje s platným právom. Pokiaľ sa súd domnieval, že ustanovenia C.s.p. umožňujúce vydať meritórne neodkladné opatrenie sú v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky, pretože sa nimi zasahuje do práv a postavenia odporcu, bol povinný iniciovať konanie o abstraktnej kontrole ústavnosti. V žiadnom prípade nesúhlasila s tvrdeniami súdu, že meritórnym neodkladným opatrením je odporca zbavený možnosti ochrany svojich práv. Odporca sa môže v situácii, kedy sa s meritórnym neodkladným opatrením nestotožní, domáhať voči nej podaním následnej žaloby v zmysle § 337 ods. 2 C. s. p., kedy je dôsledkom jeho procesného úspechu v takomto konaní ex lege zrušenie nariadeného neodkladného opatrenia, resp. sa mohol domáhať uloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej zo strany odvolacieho súdu. V situácii, kedy sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia a toto môže zabezpečiť trvalú úpravu pomerov, je ukládanie povinnosti iniciovať konanie vo veci samej po vydaní neodkladného opatrenia iba množením sporov, pretože odporca, ktorému sa uložila povinnosť, môže ale nemusí následnú žalobu podať. Rovnako nelogický je argument súdu, že v prípade podania následnej žaloby zo strany odporcu sa naňho prenáša dôkazné bremeno. Jednak, odporca by aj v prípadnom konaní vo veci samej musel znášať úplne identické dôkazné bremeno (preukázať pravdivosť výroku, resp. opodstatnenia zásahu a pod.) a jedná sa o tú istú situáciu je opätovne predpokladaná vyslovene zákonom, preto ju súd nemôže pripisovať na jej ťarchu.

15. Navrhovateľka v odvolaní napokon uviedla, že súd prvej inštancie neprihliadol na fakultatívnosť neuloženia povinnosti podať žalobu vo veci samej ako je konštruovaná v zmysle § 337 ods. 1 C. s. p.. V prípade, ak súd nariadi neodkladné opatrenie, zároveň uloží alebo neuloží navrhovateľovi povinnosť podať žalobu vo veci samej (v prípade neuloženia tejto povinnosti osobitným výrokou poučí odporcu o možnosti podať následnú žalobu), a to podľa svojej úvahy o spôsobilosti vydaného neodkladného opatrenia dosiahnuť trvalú úpravu pomerov strán, kedy nie je viazaný návrhom navrhovateľa. Ten sa síce môže domáhať neuloženia takejto povinnosti, ale posúdenie, či rozhodnutie môže viesť k trvalej úprave pomerov strán sporu, je ponechané na úvahu súdu. Tak navrhovateľ, ktorému takáto povinnosť uložená bola, resp. odporca, v prípade, ak povinnosť podať žalobu vo veci samej navrhovateľovi uložená nebola, môžu na tento výrok zareagovať samostatne odvolaním. Súd však nemôže odôvodniť zamietnutie návrhu na vydanie neodkladného oparenia tým, že vec si vyžaduje riadne procesné prejednanie v konaní vo veci samej. Pokiaľ sa súd domnieval, že je vhodné vo veci následne riadne procesne konať a konanie neskončiť iba rozhodnutím o neodkladnom opatrení, mal a mohol jej sám uložiť povinnosť

podať žalobu vo veci samej, keďže nebol viazaný jej požiadavkou na neuloženie povinnosti podať žalobu vo veci samej. Súd, pokiaľ sa domnieval, že jej ohrozený nárok a ochrana práv odporcu si vyžaduje aj riadne meritórne prejednanie, mal a mohol na svoj záver procesne reagovať tak, že jej v rámci nariadeného neodkladného opatrenia uloží povinnosť podať v určenej lehote návrh vo veci samej. Súd však namiesto toho polemizoval so samotnou právnou úpravou a jej právnou ochranou z dôvodu nesúhlasu s právnou úpravou odmietol poskytnúť, čo predstavuje zjavne nesprávne právne posúdenie veci. Práve s ohľadom na vysoký stupeň osvedčenia dôvodnosti jej nároku na ochranu zasiahnutých osobnostných práv je nariadenie neodkladného opatrenia vo veci samej vhodným právnym prostriedkom ochrany. V situácii, kedy boli všetky podozrenia prednášané na jej adresu, vyvrátené spolu v piatich samostatných preverovaniach zo strany orgánov činných v trestnom konaní, ktorých zákonnosť bola dozorovaná Úradom špeciálnej prokuratúry GP SR a následne opakovane a osobitne preverená prieskumným oddelením GP SR bez zistenia akejkolvek pochybností, ako aj osvedčenia spôsobilosti navrhovateľky oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami na stupeň Prísne tajné, a za zistenia zo svedeckej výpovede samotného F. V., že ten vyhotovil nahrávku o jej osobe vedome nepravdivo, cítiac sa pod nátlakom H. P., ktorý obsah nahrávky preňho pripravil, vediac, že tvrdenia o nej sú vymyslené a nepravdivé, si možno len s ťažkosťami predstaviť zmysluplnosť ďalšieho dokazovania vo veci samej smerujúceho k oprávnenosti prednášaných tvrdení zo strany odporcu, ktorý navyše nie je ani ich pôvodcom.

16. Odvolateľka uviedla, že nepolemizuje s názorom súdu prvej inštancie vychádzajúcim zo Správy o slobode a pluralite médií v Európskej únii, avšak s ohľadom sa vysoký stupeň osvedčenia jej nároku a zásadné nebezpečenstvo spojené s aprobovaním zotrvania sporných nahrávok vo verejnom priestore po dobu prípadného konania vo veci samej, považuje návrh na vydanie neodkladného opatrenia za dôvodný. Súd však celkovou konštrukciou dôvodov pre zamietnutie návrhu kladie na jej osobu také požiadavky, ktoré ju do dôsledkov z okruhu osôb oprávnených domáhať sa súdnej ochrany vynímajú. Súd v napadnutom uznesení poukazoval na vzniknutú spoločenskú situáciu ako aj vzťah médií a súdnej moci, bez hlbšieho previazania týchto úvah na rozhodnutie vo veci samej. V podmienkach demokratického a právneho štátu však musí mať ktorákoľvek osoba, aj sudca, zabezpečený rovnaký prístup k spravodlivosti, bez ohľadu na momentálnu náladu spoločnosti alebo mieru jej dôvery v súdnu moc. Súd nemôže pri svojom rozhodovaní brať ohľady na to, ako bude jeho rozhodnutie prijaté v spoločnosti, avšak iba na to, či rozhoduje v súlade s právnym poriadkom a svojim presvedčením. Vzhľadom k uvedenému mala za to, že v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčila splnenie všetkých predpokladov pre nariadenie neodkladného opatrenia, a preto súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď jej návrh zamietol a žiadala, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu vyhovie.

17. Na výzvu odvolacieho sa k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a k odvolaniu navrhovateľky proti zamietajúcejmu uzneseniu súdu prvej inštancie podaním doručeným odvolaciu súdu dňa 24.8.2018 vyjadril odporca. Namietal nedoručenie zamietajúceho uznesenia odvolacím súdom majúci za to, že na strane navrhovateľky nie je daná bezprostredne hroziaca ujma. Poukázal na to, že samotná navrhovateľka uviedla, že nahrávkam sa dostalo širokej medializácie a informovali o nich prakticky všetky mienkotvorné médiá na Slovenku. Tieto články, ktoré sa predmetnej téme venujú a obsahujú citácie z nahrávok p. P. alebo p. Vidu zverejnených na jeho profile na portáli W.K..C., sú do dnešného dňa dostupné na internetových portáloch viacerých médií a rovnako reportáže, ktoré o týchto skutočnostiach informovali, sú naďalej dostupné v archíve televíznych staníc. Dal do pozornosti, že na internete sa nachádza niekoľko iných nahrávok H. P., ktoré nie sú jeho nahrávkami a ktoré zverejnili iné médiá, pričom témou rozhovorov sú do veľkej miery totožné skutočnosti o navrhovateľke. Vzhľadom na širokú publicitu skutočností prezentovaných na adresu navrhovateľky p. P. a p. V. nielen v jeho nahrávkach na portáli youtube.com, ale aj v ďalších printových alebo elektronických médiách, či už vo forme citácií alebo videonahrávok s predmetnými osobami, ktoré sú neustále dostupné širokej verejnosti, neexistuje bezprostredne hroziaca ujma, ktorú by predmetné nahrávky na portáli youtube.com mohli navrhovateľke spôsobiť. Ďalšia skutočnosť, ktorá vylučuje vznik bezprostredne hroziacej ujmy na strane navrhovateľky je to, že predmetné nahrávky boli zverejnené na jeho portáli W.C. dňa 26.3.2018, a teda vzhľadom na značný časový odstup nemožno v žiadnom prípade hovoriť o bezprostredne hroziacej ujme. Od času zverejnenia predmetných nahrávok, keď táto téma bola výslovne aktuálna takmer vo všetkých médiách až do dnešného dňa, má nahrávka p. Vidu viac ako 53 000 vzhliadnutí a nahrávka p. P. takmer 35 000 vzhliadnutí, pričom drvivá väčšina vzhliadnutí bola uskutočnená v čase publikovania predmetných

nahrávok až do podania návrhu na nariadenia neodkladného opatrenia. Počet vzhľadnutí v súčasnosti narastá len zanedbateľne.

18. Mal za to, že pre správne rozhodnutie vo veci je ďalej potrebné sa vôbec vysporiadať s otázkou, či je v tomto prípade ochrana osobnostných práv navrhovateľky namieste a neprevažuje verejný záujem na tom, aby boli tieto informácie širokej verejnosti ďalej dostupné. Pri strete práva na informácie a ich šírenie (resp. práva na slobodu prejavu) s právom na ochranu osobnosti, dochádza k stretu základných práv stojacich na rovnakej úrovni. Vychádzajúc zo záväznosti ústavy pre všeobecné súdy ako ochrancov základných práv platí, že v sporoch o ochranu osobnosti musí byť zohľadnená aj sloboda prejavu, ak sú na to splnené podmienky. Ustanovenia Občianskeho zákonníka o ochrane osobnosti teda nemožno aplikovať izolovane, ale je nutné ich vykladať v súlade s Ústavou SR. Pri strete práva na ochranu osobnosti so slobodou prejavu je nutné v zásade skúmať KTO, O KOM, ČO, KDE, KEDY a AKO hovorí, pričom na základe odpovedí na dané otázky možno pomocou testu proporcionality určiť, ktorá sloboda má byť uprednostnená.

KTO? Význam médií v demokratickej spoločnosti je nespochybniteľný. Médiá zohrávajú významnú úlohu v realizácii ústavného práva občanov na informácie. Zároveň sú akousi „predĺženou rukou“ občana pri kontrole moci a správy verejných vecí. Nemožno opomenúť ani významnú úlohu médií v oblasti odhaľovania korupcie a boja proti korupcii. Úloha médií v odhaľovaní korupcie doteraz bola a bude aj v budúcnosti nezastupiteľná. Korupcia je nesmierne zložitý spoločenský problém a práve v procese jeho riešenia môžu zohrať dôležitú úlohu informácie. Rovnako tak majú médiá nezastupiteľnú rolu v kontrole hospodárenia štátu a nakladania s verejnými financiami. Ústavný súd SR nijako nespochybňuje význam činnosti novinárov pri vyhľadávaní a sprostredkovaní informácií, ako aj napíňaní už uvedenej kontrolnej funkcie. Z tohto hľadiska im konštantne priznáva privilegované postavenie. Novinári majú (sociálnu) povinnosť poskytovať informácie a myšlienky týkajúce sa všetkých záležitostí verejného záujmu a verejnosť má právo takéto informácie dostať. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru preháňania a provokácie. Poslaním tlače je nepochybne šíriť informácie a myšlienky o otázkach verejného záujmu, pričom zároveň je nespochybniteľným právom verejnosti takéto informácie prijímať (dostať)... verejnosť má právo na úplne a presné informácie (nález Ústavného súdu SR z 28. októbra 2010, sp. zn. IV. ÚS 107/2010).

O KOM? Navrhovateľka pôsobí ako sudkyňa a štátna tajomníčka, je teda významným verejným činiteľom. V súlade s ustálenými normami žurnalistickej etiky aj rozhodovacej praxe súdov majú verejní funkcionári povinnosť strpieť vysokú mieru verejnej kontroly a kritiky a informovanie o možných podozreniach, ktoré sa spájajú s výkonom ich funkcie. Vecou verejnou je nielen všetka agenda štátnych orgánov a štátnych inštitúcií, ale aj osôb pôsobiacich vo verejnom živote, napr. činnosť politikov, úradníkov, sudcov, advokátov alebo kandidátov či čakateľov na tieto funkcie; vecou verejnou je aj umenie vrátane novinárskych aktivít a showbiznisu a ďalej všetko, čo na seba upútava verejnú pozornosť. Tieto verejné záležitosti môžu a majú byť verejne posudzované. Ako osoba patria do kategórie osôb verejných, ktorá sa výrazne angažuje v záležitostiach verejného života, môže byť objektom kritiky v súvislosti s výkonom svojho povolania, ktorej hranice akceptovateľnosti sú oveľa širšie, ako u „bežných občanov“ (súkromných osôb). (Nález Ústavného súdu SR z 28. októbra 2010, sp. zn. IV. ÚS 107/2010)

Politici ako takí, medzi ktorých sa nepochybne radí aj exekutívna pozícia štátnej tajomníčky Ministerstva spravodlivosti SR, sú povinní strpieť najširšiu mieru publicity a kritiky, o to viac, pokiaľ ide o záležitosť schopnú nielen ovplyvniť spôsobilosť výkonu verejnej funkcie, ale aj výkon verejnej funkcie ako taký.

V tomto kontexte odkázal na zásadné rozhodnutie Ústavného súdu SR vo vzťahu k informovaniu o trestnom stíhaní sudcu: „Sloboda prejavu je základným pilierom demokracie spoločnosti, v ktorej je každému dovolené vyjadrovať sa k verejným vedám a vynášať o nich hodnotové sudy. K veciam verejným pritom nepochybne patrí činnosť orgánov verejnej moci vrátane činnosti súdov a sudcov a taktiež činnosť osôb pôsobiacich vo verejnom živote. Tieto činnosti môžu byť verejne posudzované, pričom pri ich kritike platí z princípu demokracie vyplývajúca ústavná prezumpcia, že ide o kritiku dovolenú. V kontinuite medzi verejne neznámym jednotlivcom a politikom stoja z hľadiska ochrany osobnosti sudcovia uprostred s miernou tendenciou smerom k politikom. Kritika smerujúca do profesnej sféry sudcu požíva väčšiu mieru ochrany než kritika smerujúca do jeho súkromnej sféry. Pri posudzovaní správ z tlačových konferencií je potrebné zohľadniť, či sporné výroky mali základ v oficiálnej tlačovej konferencii. Výrok týkajúci sa trestného stíhania možno v zásade posúdiť len z hľadiska daného dňa, a nie neskoršieho vývoja trestného konania. Neskorší vývoj udalostí možno vziať do úvahy, ale nie jednostranným spôsobom. Možno sa na výrok dívať tým spôsobom, že v čase informovania ešte nikto

nemohol poznať výsledok trestného konania, a preto bolo potrebné ctiť prezumpciu nevinu (ide o praktickú konkordanciu, vzájomné zachovanie konfliktných práv). Neskorší vývin veci sa však nemôže vnímať tým spôsobom, že keď už mali všetci aktéri vedomosť o oslobodzujúcom rozsudku, tak je výrok automaticky nepravdivý. “ (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 326/09 zo 4. marca 2010). Odporca uviedol, že uvedené závery platia o to viac, pokiaľ sa jedná o sudkyňu, ktorá vykonáva pozíciu Š. K., ktorá kandidovala a bola zvolená za poslankyňu do NR SR za stranu vládnej koalície. Dal do pozornosti, že po tom ako p. V. zmenil výpoveď, pribudli ďalší svedkovia, ktorí hovoria o korupcii navrhovateľky, o čom objektívne informoval. Neplatí tak tvrdenie, že neexistuje iný objektívny dôkaz o danej kauze.

ČO? Podnikateľ, ktorý v Trenčíne prišiel pre Č. o majetky (p. P.) a Č. bývalý spolupracovník (F. V.) nahráli svedectvá, kde hovoria o uplácení navrhovateľky, ale aj ďalších sudcov a policajtov, ako aj o marení dôkazov. V tejto súvislosti poznamenal, že SR je vo vnímaní korupcie piatou najhoršou krajinou EU, čo zvyrazňuje legitimitu zverejnenia predmetných informácií a verejný záujem na ich publikovaní.

KDE? K zverejneniu nahrávok došlo na portáli W..C., na ktorý odkazovali aj jeho články, ktoré publikoval na portáli L..sk.

KEDY? Samotné nahrávky boli publikované v čase, keď sa tejto problematike venovali takmer všetky médiá na Slovensku.

AKO? Nahrávky obsahujú vyjadrenia p. P.Í. a p. V.. Z titulku článkov, v ktorých sú obsiahnuté odkazy na predmetné nahrávky je zrejmé, že píše o obvineniach tretích osôb (titulok nie je „P. I. Ú. T. „, L. Q.: P. I. Ú. resp. na internete „ L. Q. V., Ž. Š.K. K. P. I. Ú.). Novinári sa vo svojej práci bežne stretávajú s tým, že respondenti hovoria protichodné veci a nie je možné určiť, ktorá z nich je pravdivá, novinár im môže len dať primeraný priestor, čo sa v tomto prípade aj stalo.

19. Odporca ďalej uviedol, že navrhovateľku pred napísaním textu oslovili, stretli sa s ňou a v rozhovore sa jej opýtali na všetky otázky a podozrenia, ktoré vyplývajú z uvedenej kauzy. Namietal, že nahrávky sú zverejnené bez akéhokoľvek komentára, nakoľko v prípade p. P. video obsahuje komentár (s označením L. Z. T. E.) s nasledovným textom: „ X. I. K. na O., Ž. O. F. X. X. T. Q.H. X. H. F.. Q. O. T. F. P. T. P. Š. J. P. H. O. V. I. H.Z.. “ a v prípade p. V. obsahuje komentár (s označením L. Z. T. E.) s nasledovným textom: „ V. J., Ž. Ú.X. B. P., T. P. Š.. “ Tieto nahrávky teda nemožno od jeho osoby abstrahovať, nakoľko súvisia s jeho realizáciou práv podľa čl. 26 Ústavy SR a čl. 10 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

20. Všetky jeho vyjadrenia a dôkazy, na ktoré poukazuje, jednoznačne potvrdzujú správne závery súdu prvej inštancie, ktoré cituje aj navrhovateľka v odvolaní (nakoľko uznesenie súdu nemal k dispozícii), že: „...odstránenie tohto konkrétneho umiestnenia sporných nahrávok na užívateľskom kanáli YouTube odporcu má len jednorázový efekt, nezabezpečí jeho odstránenie zo všetkých jeho možných umiestnení... Kópie sporných nahrávok alebo ich (aj čiastočné) prepisy alebo zvukové stopy obsahujúce sporné výroky môžu byť a sú dostupné na rôznych miestach na internete, vrátane internetových stránok médií a sociálnych sietí. Aj táto skutočnosť podľa súdu vylučuje dosiahnutie bezodkladnej a trvalej úpravy vzťahov strán.“ Preto i keď navrhovateľka poukazovala na to, že bola jednoznačne osvedčená spôsobilosť zásahu do osobnostných práv, túto okolnosť si však nemožno zamietť so splnením podmienky preukázania bezprostredne hroziacej ujmy, ktorá v tomto prípade osvedčená nebola.

21. Odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, vychádzajúc z ust. § 379, § 380, § 378 ods. 1 C.s.p. dospel po prejednaní veci k záveru, že odvolanie navrhovateľky je podané dôvodne.

22. Podľa § 324 ods. 1 C.s.p. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

23. Podľa § 324 ods. 3 C.s.p. neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

24. Podľa § 325 ods. 1 C.s.p. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

25. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami.

26. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) C.s.p. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

27. Podľa § 326 ods. 1, 2 C.s.p. v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha. K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

28. Podľa § 328 ods. 1 C.s.p. ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

29. Podľa § 329 ods. 2 C.s.p. pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

30. Podľa § 336 ods. 1 C.s.p. ak súd nariadi neodkladné opatrenie pred začatím konania, môže vo výroku uznesenia uložiť navrhovateľovi povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Súd túto povinnosť neuloží najmä vtedy, ak je predpoklad, že neodkladným opatrením možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami.

31. Z vyššie citovaných ustanovení vyplýva, že možnosť nariadenia neodkladného opatrenia je stanovená v prípade, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Pre aplikáciu tohto inštitútu sa však vždy vyžaduje naliehavosť neodkladnej úpravy, ktorá musí byť osvedčená. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia súd musí skúmať naplnenie formálnych a vecných predpokladov uvedených v ustanovení § 324 a nasl. C.s.p.. Na to, aby navrhovateľom navrhované neodkladné opatrenie bolo úspešné, vyžaduje si to preukázanie danosti hmotnoprávneho nároku (práva) medzi účastníkmi konania (stranami sporu), ohľadne ktorého majú byť upravené ich pomery (tzv. osvedčenie nároku), a aby neboli vážnejšie pochybnosti o potrebe neodkladnej úpravy. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia, dôkazná povinnosť a dôkazné bremeno, pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia výlučne na tom, kto ho navrhuje s tým, že smeruje k osvedčeniu tých procesných a hmotnoprávnych skutočností, ktorých pravdepodobnosť môže vyústiť do záveru o legálnosti (potrebe, naliehavosti, primeranosti) nariadenia neodkladného opatrenia. Unesenie dôkazného bremena v tomto konaní teda predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu aspoň navrhol dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, ako i dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. To však neznamená, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie len na základe tvrdení toho, kto jeho nariadenie navrhuje, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy.

32. Pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, čo je skutkový a právny stav veci, v ktorom sa má rozhodovať o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Skutkový a právny stav veci sa posudzuje podľa náležitostí návrhu vyžadovaných v § 326 C.s.p.. Súd sa v rámci konania o nariadenie neodkladného opatrenia vyrovná len s tými okolnosťami, ktoré vyplývajú z návrhu a z použiteľného, spravidla hmotného práva, čo súvisí aj s tým, že účastníci nemusia byť vypočutí a súd nie je povinný vykonávať žiadne iné dokazovanie. Význam toho, že pre rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení je rozhodujúci stav v čase vydania rozhodnutia súdu prvej inštancie, je podstatný v prípade odvolania proti uzneseniu, ktorým sa rozhodlo o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Odvolací súd za základ svojho rozhodnutia vezme len skutkový stav a právne posúdenie, ktoré tu bolo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie a nemôže prihliadnúť na zmeny právneho stavu veci.

33. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia voči odporcovi domáha trvalej úpravy pomerov medzi stranami, a to uložením povinnosti odporcovi odstrániť videonahrávku H. P., zverejnenú na užívateľskom kanáli L. Z. na serveri W. (N..W..C.) dňa 26.3.2018 pod názvom „H. P. H. Š.K. K. P. I. A., a videonahrávku F. V., zverejnenú na užívateľskom kanáli Denník N na serveri YouTube (www.youtube.com <http://www.youtube.com>) dňa 26.3.2018 pod názvom „B. Q. Č. F. V. Q. H. A. Š. K. P.“ (ďalej len „sporné nahrávky“). Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k odporcovi navrhovateľka zdôvodnila tým, že odporca je prevádzkovateľom portálu N..L..sk a užívateľom overeného užívateľského kanálu s názvom L. Z. na celosvetovom internetovom serveri, preto zodpovedá za zverejnenie nahrávok. Navrhovateľka v návrhu uviedla doslovné prepisy nahrávok H. P. T. F. V., v ktorých označila výroky dotýkajúce sa jej osobnostných práv, pre ktorých šírenie sa domáha ochrany pred súdom a poukázala na to, že v týždni od 26.3.2018 obsahovo veľmi podobné články, reportáže alebo príspevky vychádzajúce zo sporných nahrávok, obdobne ako odporca, zverejnili prakticky všetky printové alebo elektronické médiá s celoštátnou pôsobnosťou. Poukázala na to, že v dôsledku medializácie tvrdení H. P. o nedostatočnom prešetrení jeho podozrení proti jej osobe ako aj pozornosti verejnosti pristúpila Generálna prokuratúra SR k preskúmaniu zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní vo veciach podozrení proti jej osobe, pričom v ich postupe nezistila žiadne pochybenie. Prokurátori prieskumného oddelenia Generálnej prokuratúry SR vo všetkých prešetrovaných trestných veciach zistili, že tvrdenia Ondreja Janička a jeho príbuzných o jej trestnej činnosti vychádzajú iba z jeho subjektívneho názoru, pretože podania neobsahujú žiadne konkrétne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by ich aj reálne potvrdzovali. Dňa 11.6.2018 Generálna prokuratúra Slovenskej republiky vydala tlačovú správu, v ktorej skonštatovala, o.i., že prokurátor prieskumného oddelenia Generálnej prokuratúry SR preskúmal 5 trestných vecí, ktoré boli vedené na Úrade špeciálnej prokuratúry, pričom vo všetkých 5 trestných veciach, ktoré boli dozorované prokurátorom ÚŠP, neboli zistené žiadne pochybenia a v súčasnosti je na Okresnom súde Trenčín podaný ďalší návrh na obnovu konania, v ktorej veci Okresný súd Trenčín koná. Zo záverov preverovania Generálnej prokuratúry SR jednoznačne vyplynulo, že po prešetrení tvrdení trestnej činnosti navrhovateľky orgánmi činnými v trestnom konaní, tieto dospeli k opakovanému záveru, že k žiadnej trestnej činnosti z jej strany nedošlo a jedná sa iba o nepodložené tvrdenia H. P., P. H. M. T. F. V., pričom postup orgánov činných v trestnom konaní bol zákonný a vecne správny. Uviedla, že prednášané nepravdivé výroky formulované ako skutkové tvrdenia boli široko medializované, stali sa vo verejnosti všeobecne známe, pričom jej osobu spoločensky, profesionálne a morálne diskreditujú, ich prítomnosťou vo verejnom priestore a pravidelným opakovaným odkazovaním na ne, sa ich škodlivostné následky vo vzťahu k jej osobe len prehľbujú, získala tak v spoločnosti obraz skorumpovanej osoby, ktorou občania opovrhujú, vulgárne ju osočujú, pritom z okolností vzniku sporných výrokov a ich obsahu je zrejmé, že nemajú žiadnu legitimitu a predstavujú závažné protiprávne konanie, zasahujúce do jej osobnosti, ktorým súd nemôže poskytnúť právnu ochranu. Mala za to, že opísala mimoriadne negatívny vplyv na jej súkromný, či verejný život a skutkové tvrdenia, ktoré verejne, masovokomunikačnými médiami a internetom šíria H. P. T. F. O. V. v sporných nahrávkach a tieto sú spôsobilé značnou mierou ohroziť jej vážnosť u spoluobčanov, poškodiť ju v zamestnaní a narušiť jej rodinné vzťahy. Bezprostrednosť hrozacej ujmy podľa navrhovateľky spočíva v tom, že pokiaľ sa predmetné široko medializované sporné nahrávky naďalej legitímne nachádzajú na internete, musí ich obsah neustále vysvetľovať ústavným činiteľom a médiám, čo v podstate paralyzuje jej profesijný a súkromný život, vyvoláva otázky jej známych a kolegov a prehľbuje jej úplnú spoločenskú dehonestáciu v očiach širokej verejnosti. Vzhľadom k tomu, že zastáva dôležitú ústavnú funkciu, pozná množstvo ľudí, nevie, ktorí nahrávkam veria a ktorí nie a nie je schopná všetkým sústavne vysvetľovať v čom a prečo sú tieto nahrávky nepravdivé. Mala tak za to, že v zmysle § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka je oprávnená domáhať sa odstránenia takto spôsobených zásahov aj bez bezprostrednej hrozacej ujmy a o to viac je potom súd povinný poskytnúť jej ochranu v čase, kedy je hrozba prehľbovania trvajúcej ujmy a jej dôsledkov preukázaná trvajúcim vplyvom šírených výrokov na súkromie, dobré meno a jej povesť.

34. Vychádzajúc z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom súd prvej inštancie konštatoval splnenie podmienky osvedčenia uplatneného nároku (s ktorou úvahou sa odvolací súd stotožňuje), sa odvolací súd zameril na preukázanie splnenia druhej podmienky nariadenia neodkladného opatrenia, a to preukázanie existencie bezprostredne hrozacej ujmy na strane navrhovateľky. Pri vyhodnocovaní reálnej potreby bezodkladnej úpravy pomerov je potrebné prihliadnuť na to, či táto potreba je akútnou a naliehavou, pričom pre preukázanie naliehavosti sa nevyžaduje predchádzajúca výzva vo vzťahu k povinnému subjektu. Preto závery súdu prvej inštancie, ktorými svoje zamietajúce rozhodnutie odôvodnil o.i. tým, že navrhovateľka odporcu na odstránenie sporných nahrávok kedykoľvek

od ich zverejnenia 26.3.2018 nevyzývala, odvolací súd posúdil ako nesprávne. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia ďalej nesprávne konštatoval, že navrhovateľka neuniesla dôkazné bremeno preukazujúce, že v dôsledku širokej medializácie sporných nahrávok ich opätovne vysvetľovala ústavným činiteľom a médiám, keď táto konštatácia je v rozpore s listinnými dôkazmi predloženými navrhovateľkou, a to článkom zverejneným na internetovom portáli N..T..sk „: Š. K. F. I. Ú., V. H. K. L. Q. L. XX.X.XXXX ( O.:/.T..Q.-Q.-K.-F.-I.-R.-V.-H.-K.-L.-Q., Č.. XX - Č.. XX) a článkom uverejneným v L. Z. „. Q.D.: P. I. Ú.“, zo dňa 28.3.2018, vydanie R.4/č.02, na str. 4 a 5 ( čl. 104-čl. 107). Keďže potreba neodkladnej úpravy pomerov môže pretrvávať aj určité obdobie, pre posúdenie jej bezodkladnosti nie je zásadným, že sporné nahrávky boli zverejnené odporcom dňa 26.3.2018. I keď početnosť videní sporných nahrávok od ich zvejenia odporcom klesá, uvedená skutočnosť sama o sebe neznamena, že predmetné nahrávky nie sú verejne dostupné ktorejkoľvek fyzickej osobe na internetovom prehliadači a odkazy na ne, príp. na ich citácie nie sú dostupné na internetových portáloch viacerých médií. Preto možno súhlasiť s argumentáciou odvolateľky, že odstránením sporných nahrávok sa v značnej miere zamedzí ich ďalšiemu šíreniu a fyzickým osobám sa znemožní na internetovom prehliadači odporcu sporné nahrávky vzhliadať. Správnosť uvedeného záveru nie je spôsobilá zmeniť ani argumentácia odporcu, že s ohľadom na širokú publicitu skutočností prezentovaných na adresu navrhovateľky p. P. T. X.. V., nielen v jeho nahrávkach na portáli W..C.F., ale aj v ďalších printových alebo elektronických médiách, neexistuje bezprostredne hroziaca ujma vo vzťahu k navrhovateľke. S týmto záverom nemožno súhlasiť, nakoľko v tomto konaní sa navrhovateľka domáha nariadenia neodkladného opatrenia len voči odporcovi, a to výlučne vo vzťahu k sporným nahrávkam zverejneným na jeho užívateľskom kanáli na portáli W.K..C., nie vo vzťahu k iným printovým a elektronickým médiám alebo vo vzťahu k odporcovi v postavení vydavateľa periodickej tlače, resp. prevádzkovateľa internetového periodika.

35. I keď súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že, „...sporné nahrávky boli zverejnené odporcom dňa 26.3.2018, pričom ako uviedla sama navrhovateľka, články, reportáže alebo príspevky vychádzajúce obsahovo zo sporných nahrávok zverejnili takmer všetky médiá.“, nevyvodil z tohto skutkového stavu správne závery. Sporné nahrávky nachádzajúce sa na užívateľskom kanáli odporcu na portáli W..C. možno z hľadiska svojho obsahu a rozsahu považovať za základný zdroj ďalších článkov odporcu v postavení vydavateľa periodickej tlače, resp. prevádzkovateľa internetového periodika ako aj iných médií, ktoré sa predmetnej téme venujú a obsahujú buď priamo odkaz alebo citácie zo sporných nahrávok zverejnených práve na užívateľskom kanáli odporcu na portáli W.K..C.. Vychádzajúc z toho, že v prejednávanej veci sú sporné nahrávky umiestnené na užívateľskom kanáli odporcu na portáli W..C., možno súhlasiť s argumentáciou navrhovateľky, že je bez vplyvu na ich obsah a zároveň bez vplyvu na osoby vzhliadajúce predmetné nahrávky, či odporca v pozícii vydavateľa periodickej tlače, resp. v pozícii prevádzkovateľa internetového periodika poskytol navrhovateľke priestor na vyjadrenie. Vo vzťahu k prejednávanej veci je zásadnou skutočnosť, že na užívateľskom kanáli odporcu na portáli W.K..C. sú predmetné nahrávky bez akéhokoľvek popisu. Preto argumentáciu odporcu, že k nahrávke p. P. je pripojený krátky text: „X. I. K.Č. O., Ž. O. F. X. X. T. Q.H. X. H. F. Q. O. T. F. P. T. P. Š. J. P. H. O. V. I. H.Z.“. T. V. X. Z. X.. V. P. X. krátky text: „ K. V. J., Ž. Ú.X. B. P., T. P. Š.“, je nedôvodná, nakoľko pripojenie krátkeho textu (tzv. komentára) nemožno považovať za poskytnutie plnohodnotného priestoru navrhovateľke odporcom na vyjadrenie sa k sporným nahrávkam a osobitne k sporným výrokom. Možno však súhlasiť s názorom odporcu, že zverejnením sporných nahrávok s označením jeho loga a pripojeným textom, nemožno uvedené sporné nahrávky od neho abstrahovať, nakoľko len s jeho súhlasom mohli byť na jeho profile na portáli W.K..C. zverejnené.

36. Vzhľadom k špecifikám prejednávanej veci je sčasti dôvodnou argumentácia súdu prvej inštancie, že odstránením predmetných nahrávok z užívateľského kanálu odporcu na portáli W.K..C. sa nezabezpečí ich úplné odstránenie zo všetkých možných umiestnení. Nemožno však opomenúť, že pokiaľ iné médiá na svojich portáloch alebo v periodickej tlači odkazovali na sporné nahrávky, robili to najmä formou linku na sporné videá alebo z nich použili citáciu. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd odlišne od záverov súdu prvej inštancie ustálil, že za situácie, kedy navrhovateľka dostatočným spôsobom osvedčila pravdepodobnosť, že spornými výrokmi uverejnenými v predmetných nahrávkach došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, s prihliadnutím na spôsob uverejnenia a šírenia predmetných nahrávok, je v danom prípade daná potreba navrhovanej neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami. Sporné nahrávky nachádzajúce sa na užívateľskom kanáli odporcu na portáli youtube.com sú totiž základným zdrojom ďalších článkov jednak odporcu v postavení vydavateľa periodickej tlače, resp. prevádzkovateľa internetového periodika, ako aj iných médií, sú naďalej verejne

dostupné ktorejkoľvek fyzickej osobe na internetovom prehliadači a odkazy na ne, príp. na ich citácie sú dostupné na internetových portáloch viacerých médií. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre posúdenie neodkladnosti úpravy pomerov je za daného stavu rozhodné, že navrhovaným neodkladným opatrením sa v tomto konaní osvedčená ujma na osobnostných právach navrhovateľky nebude naďalej prehľbovať a rozširovať.

37. Keďže v posudzovanom prípade nemožno osvedčiť faktickú spôsobilosť odporcu zasiahnuť do sporných nahrávok odstránením len namietaných výrokov týkajúcich sa výlučne osoby navrhovateľky, odvolací súd má za to, že je dôvodným na určenú dobu odstrániť sporné nahrávky ako celok, v dôsledku čoho nedôjde ani k porušeniu zásady proporcionality ani ku kolízii ochrany osobnostných práv na strane navrhovateľky a slobody prejavu na strane odporcu. V tejto súvislosti sa odvolací súd plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, že „Ani za súčasného stavu nie je podľa názoru súdu prijateľný stav, ak by médiá priorizovali požiadavky verejnosti na prezentovaní informácii bez ich náležitého kritického overenia alebo podloženia a (treba veriť) že ani súčasná situácia nemá vytvoriť priestor, kde s cieľom rozvíjať aktuálnu a sledovanú tému, sa informácie bezdôvodne prezentujú negatívne. Podľa názoru súdu by nemalo byť úlohou médií vytvárať priestor pre škandalizovanie a dehonestovanie osôb, kde zraniteľnosť a ohrozenie jednotlivca je vždy väčšie aj s ohľadom na rýchlosť šírenia informácií, zverejňovanie informácií kusých alebo vedome nepravdivých s cieľom verejnosť zaujať, ale korektne reflektovať na spoločenské dianie a tým jasne a zrozumiteľne informovať o podozreniach, informácie o podozreniach overovať, pripustiť možný (odlišný) pohľad všetkých zúčastnených, umožniť im vyjadriť sa, zverejniť objektívne ich stanovisko a v prípade pochybenia alebo zásahu zabezpečiť primeranú, včasnú a účinnú nápravu.“

38. Vo vzťahu k námietke odporcu, že odvolací súd mu nedoručoval aj napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie, odvolací súd uvádza, že pri rozhodovaní o podanom odvolaní postupoval v súlade s ust. § 329 ods. 1 druhá veta C.s.p., ktoré jednoznačne formuluje povinnosť súdu pri rozhodovaní o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia umožniť sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto námietky odporcu posúdil odvolací súd ako nedôvodné.

39. Vychádzajúc z uvedeného odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 388 C.s.p. zmenil tak, že návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel.

40. Keďže v posudzovanom prípade odvolací súd nariadeným neodkladným opatrením poskytol navrhovateľke procesnú ochranu pred začatím konania vo veci samej, následne v súlade s ust. § 336 C.s.p. posudzoval, či ním možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami, v ktorom prípade by neukladal navrhovateľke povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej. Pri rozhodovaní o tejto otázke preto musel vyhodnotiť, či má požadované neodkladné opatrenie povahu procesného zabezpečovacieho prostriedku vo vzťahu k hmotnoprávnemu nároku, ktorý má byť riadne uplatnený žalobou alebo ide o neodkladné opatrenie, ktoré konzumuje vec samu a možno prostredníctvom jeho účinkov dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Odvolací súd v danej veci dospel k záveru, že vzhľadom na povahu navrhovateľkou uplatneného nároku odvíjajúceho sa od porušenia jej práv na ochranu osobnosti (§ 11 až § 13 Občianskeho zákonníka), nemožno procesným inštitútom neodkladného opatrenia, pri ktorom súd posudzuje výlučne splnenie procesných podmienok na jeho nariadenie, dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi stranami. Preskúmať opodstatnenosť tvrdení navrhovateľky a v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia osvedčenej pravdepodobnosti, že spornými výroky došlo k neoprávnenému zásahu do jej osobnostných práv, je možné i s prihliadnutím na okolnosti zverejnenia sporných nahrávok a požadovaný rozsah obmedzenia, len v konaní o veci samej, v ktorej bude konajúci súd postupovať vo vzťahu ku stranám sporu v súlade s ust. Civilného sporového poriadku (vrátane uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany podľa ust. § 132, § 149, ô 150 C.s.p.). Na základe uvedeného odvolací súd uložil navrhovateľke v súlade s ust. § 336 ods. 1 C.s.p. povinnosť podať proti odporcovi v stanovenej lehote žalobu vo veci samej a postupom podľa ust. § 330 ods. 1 C.s.p. určil, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas, a to do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

41. Pokiaľ ide o predmet konania vo veci samej je treba uviesť, že ust. § 330 ods.2 C.s.p. expressis verbis vyjadruje, že súd môže nariadiť aj také neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom o veci samej. Jeho výkladom je možné dopieť k záveru, že pri nariadení neodkladného opatrenia pred začatím konania vo veci v prípade, ak súd uloží navrhovateľovi povinnosť podať v určitej

lehote žalobu vo veci samej, jej obsah môže byť totožný s výrokom nariadeného neodkladného opatrenia . Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to , že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci. V posudzovanom prípade, pri zohľadnení skutkových okolností vymedzených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a návrhom na rozhodnutie, odvolací súd dospel k záveru, že povaha veci pripúšťa uloženie povinnosti navrhovateľke podať žalobu vo veci samej, ktorej obsah je totožný s výrokom nariadeného neodkladného opatrenia. Pri tejto úvahe zohľadnil, že navrhovateľka opisom rozhodujúcich skutkových okolností uvedených v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vymedzila, akej trvalej ochrany sa domáha. Odvolací súd pri formulácii predmetu konania vo veci samej, na ktorej podanie v určenej lehote zaviazal navrhovateľku, musel toto skutkové vymedzenie požadovanej trvalej ochrany (odstránenie dvoch presne identifikovaných videonahrávok z užívateľského kanála odporcu na serveri W. ) zohľadniť.

42. O trovách odvolacieho konania v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 C.s.p. a § 396 ods. 1 C.s.p. a plne úspešnej navrhovateľke priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania s tým, že o výške náhrady trov rozhodne súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

43. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).